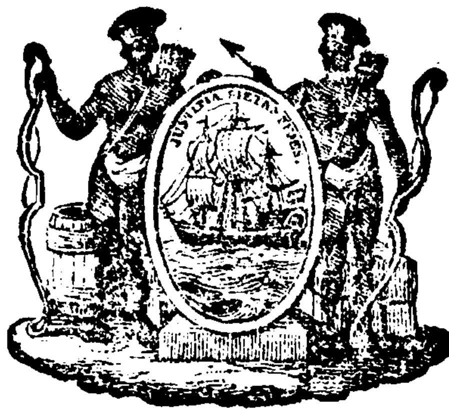
N°. 33. A°. 1834.

VRIJDAG, DEN 25sten APRIL.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 22 *April* 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven, te weten:

De Wed. DAVID BENJAMINS JACOBS, geboren RACHEL SOESMAN, voor de Slavin ANTJE, haar in eigendom toebehoorende. En

J. F. WERGES, in qualiteit als Executeur Testamentair van den Boedel wijlen MARIA MAGDALENA van GORDO, voor de Slavinnen LIVIA en FRANCINA, aankomende gemelde Boedel.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 24 *April* 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 27sten Maart ll., n°. 351/311, is aan den *Tweede Luitenant* I. ABRAHAMS, en aan den *Vaandrig* L. A. DE MESQUITA, beide in de Divisie *Saramacca*, EERVOL ONTSLAG verleend; en is voorts in hunne plaats benoemd, tot *Tweede Luitenant*, C. VERHOEVEN, en tot *Vaandrig*, F. E. CANNEGIETER.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Militair Bureau.

Den 24 *April* 1834.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is op verzoek van de *Kapitein Adjudant* bij de Schutterij van *Paramaribo*, ABRAHAM VAN GELDER Hz., te rekenen in te gaan op *primo* Mei e. k., aan denzelve verleend EERVOL ONTSLAG uit voormelde betrekking.

De Eerste Luitenant Adjudant,

R. H. ESSER.

De Maarschalk Soult.

Nikolaas Soult is een bijzonder man; een individu, van een rusteloos, krijgshaftig en allereerzuchtigst karakter; eigenlijk gezegd, een geweldig natuur-product, om hetwelk te kennen men nagenoeg dezelfde scherpzinnigheid noodig heeft als in der tijd bij *Bonaparte*. Maar in *Bonaparte* bestond een bewonderingwaardig mengsel van hoedanigheden, van wetenschappelijke en kunst-kennis, naar den geest der eeuw gewijzigd; en van dit alles bestaat bij *Soult* niets. Daarom moet men, om hem wèl te leeren kennen, met hem, als het ware, denzelfden weg inslaan als bij het onderzoek naar het instinct eens olifants, van een' leeuw of van een' tijger; omdat zijne moraliteit eigenlijk niets meer is dan een bewonderingswaardig instinct. Toen *Napoleon* in den slag bij *Eszling* verloren scheen te zijn, liet *Soult* zich in *Portugal* tot Koning proclameren; terwijl men verhaalt dat hij, in het vast geloof aan den ondergang van zijnen gebieder, één zijner adjudanten naar *Londen* zond, ten einde daar de gevoelens te peilen. Toen echter deze adjudant in *Frankrijk* voet aan land zette, nam *Napoleon* zijne kans waar, om hem naar de andere wereld te zenden, en liet aan *Soult* zeggen, dat *Napoleon* nog leefde en geene vrees koesterde voor lieden, die, buiten zijn weten, Koning zochten te worden.

Toen de Bourbons in *Frankrijk* weder op den troon kwamen, wist *Soult* zich in de gunst van den graaf *van Artois* in te dringen, en wel door eenen zijner adjudanten, den generaal *Brun de Villert*, den bloedverwant van iemand, die toen ter tijd het hoogste vertrouwen van dien graaf *van Artois* bezat. *Soult*, die door de Bourbons wilde heerschen; *Soult*, die even als *Napoleon* zijnen persoon hoog boven de wereld verhief, nam een krachtig middel te baat; ondersteunde, zonder met de tijdsomstandigheden of de constitutionele staatkunde te raadplegen, de emigranten, en liet te *Quiberon* een gedenkteeken oprigten, meenende, de Bourbons daardoor geheel voor zich in te nemen en den maarschalks-rang te zullen verwerven, om te kunnen doen, wat hem goeddacht. Maar die hoop ging voor hem verloren. Eene hofintrigue veroorzaakte zijnen val; en toen de periode der bewuste honderd dagen aanbrak, ging *Soult* tot *Napoleon* over, die hem met open armen ontving. *Napoleon* kende *Soult*; had hem noodig; berispte hem niet over *Quiberon* en de emigranten, maar gebruikte hem in denzelfden zin als de Bourbons hem gebruikten. *Fouché*, die tot de burgerpartij der revolutie behoorde en *Soult* haatte, plaatste, misschien wel door eene Talleyrandsche staatkunde daar toe aangespoord, bij de tweede restauratie, zijn' naam op de verbanningslijst; maar *Soult* vond altijd eene ijverige voorspraak in den graaf *van Artois* en den bovengemelden man: zoodat hij nog naauwelijks uit zijne ballingschap in *Frankrijk* was wedergekeerd, of men zag hem, als in 1814, met ijverige bedachzaamheid de persoonlijke neigingen van den graaf *van Artois* opvolgen; geen' kerkgang verzuimen, en Aristocratie, maar vooral ook het priesterdom vereeren. En toch hield de politiek van *Villèle*, onder de regering van *Karel X*, hem nog altijd op den achtergrond der staatkundige werkzaamheden. *Villèle*, had, even als *Talleyrand*, in zijne heerschzuchtige ziel gelezen. Zoodra echter de Julij revolutie uitbarstte, liet *Soult*, die op dat oogenblik niet te *Parijs* aanwezig, maar op weg naar de hoofdstad was, zich de gelegenheid niet ontglippen, om aan de zegepraal van het volk ook zijne zegepraal te knoopen: wijl hij zich zelven als den man beschouwde, voor hooger stand geboren dan hij tot hiertoe had bekleed. Na den val van den maarschalk *Gérard*, die tot de vredespartij behoorde, trad *Soult* in het kabinet van *Lodewijk Philips*, en voegde zich, oogenschijnlijk, naar de politieke inzigten zijner kollega's, schoon in zijne ziel krijgszuchtig, en gaarne ziende, dat de Jacobijnsche partij, door de Tribune vertegenwoordigd, zijne teugellooze eerzucht in zeker opzigt ten kampstrijd uitnoodigde, of hem, ten kosten zijner kollega's, prees en verhief. Spoedig echter zag *Soult* met de hem eigene doorslepenheid in, dat *Lodewijk Philips* zich van de Jacobijnsche propaganda onmogelijk langer bedienen kon, wijl ze hem ten laatste zelven zou verzwelgen; er had dus eene volslagene vredebreuk met de Jacobijnen plaats, waaraan het gevolg was, dat de hoofden dier factie eenen onuitroeibaren haat tegen hem opvatteden; te meer om dat het *Soult's* voorname bedoeling scheen geworden te zijn, het leger, zoo veel mogelijk, van Jacobijnen te zuiveren: de officieren, die onder de Bourbons gediend hadden te behouden en hun getal met mannen van het oude Bonapartismus te versterken. Eindelijk gelukte het *Soult*, in den jare 1832, door geweldadige maatregelen en persoonlijke aanvoering de laatste hoop der Jacobijnen te vernietigen bij de begrafenis van den generaal *Lamarque*, en bij die gelegenheid de zege naar de zijde van *Lodewijk Philips* beslissend te doen overhellen. Daar zat nu de oude leeuw, peinzend op zijn lievelingsplan, maar gebonden aan de staatkunde van *Lodewijk Philips*; en, met inspanning van al zijne zielskrachten, er op bedacht, om zich door het, onder zijn opzigt gevormde leger, geheel onontbeerlijk te maken. Waarlijk er kan niets meer tegenstrijdig gevonden worden dan de allervreedzaamstgezinde doctrinairen en den altijd krijgszuchtige *Soult*; dan *de Broglie* en *Guizot*, beide mannen van aristocratische gezindheden, en de democratische *Soult*, met regt een onbeschaafde en ongeslepen *Marius*. Niet dat *Soult*, in de ware beteekenis des woords, democratische gevoelens bezit — naar zulke fijne onderscheidingen vraagt geen natuurmensch — maar omdat hij een wezen is, ontbloot van alle beschavings-vernis, dat zich weinig met de eigenlijke regering bemoeit, omdat hij niets van de burgerlijke aangelegenheid verstaat en er zich niet om bekommert; een man, die de Pairs

voor niets anders dan voor aanzienlijke en de volksvertegenwoordigers voor gemeene babbelaars houdt. Het valt echter niet te ontkennen, dat hij een zeer geschikt voorzitter van een ministerie is, hoewel altijd zijne bijzondere inzigten en bijoogmerken hebbende. Zijne hoofdbemoeijing bepaalt zich uitsluitend tot het leger, omdat hij aan deszelfs hoofd zich zelven, den maarschalk *Soult*, geplaatst ziet, wiens belang hem het meeste ter harte gaat. Over het leger als een tweede *Wallenstein* onbepaald te heerschen, hetzelve te vergrooten, en boven de nationale garde, de beide kamers en zijne kollega's in gezag en aanzien te verheffen, is het eenige doel van al zijn streven. Maar de kamers, waar geen militaire geest heerscht, als men er ten minste de Lafayettische propagandisten, de jacobijnsche demagogen, die naar niets anders dan naar revolutie-oorlogen haken, doch wier getal in de kamer der volks-representanten zeer gering is, van uitzondert; de kamers vorderen bezuinigingen en varen gedurig allerhevigst tegen het oorlogs-ministerie uit, over al te groote uitgaven en verkwistingen. De doctrinairen, die den geest der kamer verstaan, zoeken in den raad der ministers niets anders dan om den maarschalk binnen de grenzen der gematigdheid te houden. Om echter zijner neiging nieuw voedsel te verschaffen, begreep *Soult* zich bij de partij van *Dupin* en *Thiers* te moeten voegen, die eenen ingekankerden haat tegen de doctrinairen koesteren; zulks doende, dacht hij, zal het mij des te gemakkelijker vallen mijn budget te doen doorgaan. Maar *Soult* had buiten den waard gerekend. *Passy* is de eenige bekwame financier der Thiers-partij, maar ook te gelijker tijd een hevige bestrijder van *Soult*. *Dupin*, een hartstogtelijk voorstander van den vrede, kon zich met de oorlogzuchtige bedoelingen des maarschalks niet vereenigen. Hij zag zich derhalve van alle kanten tegenwerken en het kunstig gebreide net van zijn budget door de bijtende aanmerkingen zijner tegenpartijders doorknagen. Het laat zich gemakkelijk beseffen, hoe de van woede en toorn ziedende maarschalk bij het mislukken zijner pogingen, te moede geweest zij, en wel voornamelijk, omdat hij zich nu gedwongen zag eene soort van kapitulatie met zijne bestrijders te sluiten en onder de doctrinairen zoo wel als onder de partijgangers van *Lafayette*; onder de aristocraten zoo wel als onder de jacobijnen zijne grootste vijanden telt. Mannen zoo als *Soult*, en dit is ontegenzeggelijk waar, staan in het tijdperk, waarin wij ons thans bevinden, over het algemeen genomen, niet op hunne regte plaats. Zij zouden daar opstaan, wanneer, even als voor dertig jaren, de storm eener krijgszuchtige geweldenarij over geheel *Europa* losbarstte, hetgeen de Voorzienigheid verhoede!

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit Nederlandsche Dagbladen, tot en met 14 Maart.

Uit 's GRAVENHAGE, dd. 10 Maart meldt men: In het Staatkundige heerscht nog steeds dezelfde stilte. HH. KK. HH. de Prins van Oranje en Prins Frederik, hebben elkander te Berlijn aangetroffen, en zullen vermoedelijk eerstdaags alhier terug zijn. Hoogstderzelver zamentreffen te Berlijn en de Conferencien aldaar met den op zijn vertrek naar Weenen staanden Minister Ancillon, schijnen wel met eenig staatkundig doel in verband te staan. Onze zaken blijven overigens op dezelfde hoogte. Middelerwijl nadert het tijdstip, waarop de Staten-Generaal weder zullen vergaderen. De nationale wetgeving zal het voornaamste onderwerp hunner beraadslagingen uitmaken, maar ook het financiele punt zal niet vergeten worden. Het is toch bekend, dat de Minister van Financien de toezegging gedaan heeft, een voorstel te zullen inleveren tot intrekking en vernietiging der 6 pCts. Obligatien en welligt ook Schatkist-Biljetten. Bovendien heeft men veel gesproken van het voor den oorlogsstand tot in den loop der komende maand Mei toereikend voorhanden zijn van gelden, en het is alzoo waarschijnlijk dat, met vereeniging dezer onderscheidene uitgaven, waarbij de mogelijke dekking van te korten almede konde worden gevoegd, een of andere groote financiëele maatregel zal worden voorgedragen. Velen spreken reeds van eene te dien einde uit te schrijven geldleening, maar officieel is daarvan nog niets bekend. Volgens hen zouden daarbij 4 pCts. Obligatien worden uitgegeven. Dit een en ander zal trouwens spoedig blijken, en vergezeld moeten gaan van eenige staatkundige mededeeling, waarnaar met veel belangstelling wordt uitgezien.

De komst der Prinsen zal, althans zoo meent men, eerst omstreeks het einde dezer week plaats hebben. Zij schijnt zich te Berlijn en ook in andere Duitsche steden op te houden.

— De beschuldigde Constant Polari, zich ook genoemd hebbende Carrara, is bij arrest van het Hof van Assises van den 8sten Maart, schuldig verklaard aan diefstal, door middel van overklimmen, alsmede van uitwendige en inwendige braak in een bewoond huis gepleegd, en, deswege (op grond van de Art. 384 en 381 N°. 4 van het wetboek van strafregt en Art. 9 en 11 der publicatie van 11 December 1813), veroordeeld tot de straf van te pronkstelling op een schavot te 's Gravenhage, gedurende een half uur, en Confinement in een rasp of tuchthuis voor den tijd van twaalf jaren en in de kosten, met bevel dat een extract van 's Hofs arrest te 's Gravenhage en te Brussel zal worden aangeplakt en dat het gestolene, voor zoover het in handen der justitie is, aan de daarop regthebbenden zal worden terug gegeven.

De *Allg. Zeitung* berigt het volgende uit KONSTANTINOPEL dd. 11 Februarij: Volgens brieven uit Smijrna moet het Engelsch-Fransch eskader in den Archipel weder aanzienlijke versterking bekomen hebben. Daar men geene staatkundige oorzaak voor eenen zoodanigen maatregel kent, moet dezelve, zoo men dien waar bevindt, allezins verrassend voorkomen.

— Volgens eenen anderen korrespondent berigt hetzelfde blad ook nog het onderstaande:

Er heeft hier wederom eene ernstige verandering plaats gehad, die de Porte in eene zigtbare verlegenheid stelt. Men had gehoopt, dat de stipulatien met Rusland eindelijk vergeten waren en dat geen gewag meer daarvan zoude worden gemaakt; doch men vindt zich daarin bedrogen. De Engelsche regering schijnt op hare oude vorderingen terug te komen en moet reeds herhaaldelijk weder verlangd hebben, dat de Porte zich van hare verpligtingen jegens Rusland zoude ontslaan. Men wil, dat de Engelsche zaakgelastigde onlangs aan de Porte eene nota overhandigd heeft, waarin deze wederom de aanmerkingen zijner Regering tegen het traktaat van 8 Julij uiteen zet, en verlangt dat dezelve niet veronachtzaamd worden. Gelukkiglijk bezit de Porte ten minste zoo veel besef, om het vernederende der stelling te gevoelen, welke men haar wil geven, en, zoo zij welligt geene kracht genoeg heeft, zich daartegen met den hoogmoed van een beleedigd zelfgevoel te verheffen, is zij ten minste voor alle bedreigingen doof. Men zegt dat deswege in de vergadering van den Divan eene ongewone beweging heerschte, en dat vele leden een bitter misnoegen tegen de te voren zoo hoog geschatte Engelsche Natie blijken lieten. Zonder twijfel zal ook hiervan melding gemaakt worden in het Britsche Parlement, en het is daarom niet ondoelmatig, het Engelsche publiek in de gelegenheid te stellen om te beoordeelen, hoe het tegenwoordige bestuur voor de belangen der Natie zorgt, en alles in het werk stelt om haar de vriendschap der overige volken te ontnemen. Handel en nijverheid kunnen slechts door vriendschappelijke, vertrouwelijke betrekkingen, door vrede en eendragt bevorderd worden; en hoe zal men te Londen de hoop daartoe kunnen koesteren, wanneer het Engelsche Kabinet, in plaats van in eenstemmigheid met de andere regeringen te leven, zich dagelijks meer van haar verwijdert! Met uitzondering van Frankrijk, hetwelk echter aan Engeland weinig mererieel voordeel verschaffen kan, ziet de Engelsche Natie de vriendschapsbanden, die haar zoo vele jaren gelukkig aan de volken van het vaste land verbonden, dagelijks losser worden, en bij een verder volharden in deze aangenomene staatkunde zoude het Oosten spoedig geheel voor haar gesloten zij.

— De *Elberfelder Zeitung* heeft het volgende overgenomen uit een Engelsch Dagblad:

Te Londen betrapte op heeter daad iemand eenen zakkenrolder, die hem bestelen wilde, en hield hem vast met oogmerk om hem aan eenen policie-dienaar over te geven. De reuzensterke kerel echter wrong zich los en sloeg nu zoo hevig om zich uit, dat geen der toegeschoten nieuwsgierigen het wagen durfde hem te lijf te gaan. Hij zoude zich ook met de vlugt gered hebben, ware niet een koetsier, die aangereden kwam, over zulk eene driestheid vergramd, van den bok gesprongen, en, de leidsels zijner paarden aan een der omstanders overgevende, den vlugtenden gaauwdief nageloopen. De koetsier achterhaalde hem eindelijk niet verre van een paardenwed; hem thans aan eenen konstabel over te leveren, hield hij voor veel te omslagtig, en maakte nu met hem korte metten; hij joeg hem namelijk met zweep- en vuistslagen in het wed. Na hem behoorlijk doorgewaad en afgebeukt te hebben liet hij hem loopen, en keerde naar zijne koets terug. Toen hij de leidsels weder ter hand nam, en op den bok klimmen wilde, verlangde hij te zien hoe laat het was, en zijn horologie willende uithalen, was hij het kwijt. Ook miste hij eene beurs met geld, welke hij in den zak had gehad. Beiden had de dief, onder het hem toegediende pak slagen, zich toegeëigend.

Extracten uit FRANSCHE Dagbladen van den 14 Maart.

— De brieven, van de Spaansche grenzen, luiden over het algemeen min gunstig. Van de zijde der Karlisten, is het altijd hetzelfde stelsel van aanranding en terging door kleine benden, maar zamengesteld uit stoutmoedig ondernemende mannen, die volkomen met de plaatselijke gesteldheden bekend zijn en zich dus gemakkelijk aan de werking der geregelde troepen weten te onttrekken. Een voor ons liggende brief meldt dat Quesada zoo veel mogelijk op onderscheidene punten handelt, om beslissende slagen toe te brengen, maar die brief voegt er bij dat om krachtdadig en tot eene gewenschte uitkomst te ageren, hem ten minste 40,000 man zouden noodig zijn.

Van Saragossa hebben wij eenen brief van 1 Maart ontvangen, de tijding bevestigende dat in die stad een oproer is ontstaan, zonder er echter de bijzonder-

heden van mode te deelen. Een andere brief van Madrid verwittigt ons, dat aldaar het misnoegen tot het uiterst is gekomen, en zich er dagelijks dreigende kreeten doen hooren: de lieden, die deze kreeten aanheffen, geven zich soms aan handdadigheid tegen de liberalen en zelfs aan moorden over. Van allen kant schreeuwt men luidkeels om de bijeenroeping der Cortes, en niets schijnt nog deswegens beslist te zijn. Wij hebben eene nota ontvangen, waarin de grondslagen ter instelling der beide Kamers, waarnaar alle Spanjaards haken, worden opgegeven. Het is echter te betwijfelen of de openbare meening zich er mede zal te vreden stellen. Zij zijn als volgt:

» De Kamers zullen, ten minste, om de twee jaren eenmaal vergaderen, en meermalen, wanneer de Kroon zulks oorbaar acht: de Koning zal bevoegd zijn de Cortes op te roepen, dezelven te verdagen en te onthinden.

» De Eerste of Hooge Kamer zal voor de eerstemaal zamengesteld zijn uit twintig Grandes van Spanje, tien Bisschoppen of Aartsbisschoppen, en tien Dignitarissen van Kastilie; mitsgaders uit vijftig personen die zich door hunne burgerlijke verdiensten of door hunnen rijkdom zullen hebben onderscheiden; alle die vijftig personen zullen door de Kamer der Afgevaardigden worden benoemd, welke Kamer de vrije magt heeft om derzelver getal voor het vervolg te vergrooten.

» De tweede Kamer zal door het volk worden gekozen, iedere gemeente naar geleng harer bevolking één, of meer kiezers benoemende, welke kiezers zich in een kommitté zamenstellen en de Afgevaardigden benoemen zullen. Het getal der Afgevaardigden zal bepaald zijn op den maatstaf van 3 op 200.000 zielen bevolking.

» Het budget der ontvangsten en uitgaven zal aan de goedkeuring der Kamers worden onderworpen; het bediscussieren derzelven zal vrij zijn: de Kroon zal, *zonder beperking*, het VETO hebben.

» Aan de Kroon alleen behoort het regt om wetten voor te stellen."

Ofschoon het voorgaande, zegt men, vastgesteld en door de Koningin goedgekeurd is, weet men in Spanje nog niets wegens het uitvaardigen van het dekreet en is zulks de oorzaak van het zich openbaren der algemeene ontevredenheid.

— Volgens de *Revue Corse*, zoude de Keizer van Rusland voor honderdduizend franken hebben doen inschrijven, ten behoeve van het gedenkteeken, dat te Ajaccio ter eere van den gewezen Franschen Keizer zal worden opgerigt.

— Bij dekreet van den 21sten der vorige maand heeft de Koningin Regentes van Spanje, Koning Lodewijk Filips, en den Koning van Engeland tot ridders van het Gulden Vlies benoemd.

Door buitengewone gelegenheid ontving men heden brieven uit Madrid, van den 1sten dezer gedagteekend. Dezelve vermelden dat drie dagen te voren een dekreet werd uitgevaardigd, waarbij bepaald is, dat ook de handwerkslieden voortaan bekwaam zullen zijn stedelijke of algemeene ambten en adelijke titels te verkrijgen, daar toch, wordt in de overweging gezegd, ook zij hun vaderland wezenlijke diensten bewijzen, en uit dien hoofde niet behoeven te worden uitgesloten.

Voorts zag men te Madrid met gespannen verwachting tijdingen uit Katalonien te gemoet. De openbare geest had zich in die provincie, door het onlangs uitgevaardigd dekreet over de stedelijke schutterijen zeer beleedigd gevonden, en er werd een toon van onafhankelijkheid gevoerd die het ministerie scheen te bekommeren. Ook de laatste berigten uit de Baskische provincien waren verre van gunstig.

— Een der Duitsche dagbladen behelst, het volgende berigt, uit Berlijn van den 29sten Februarij: «Naar men hoort, zou er eene schikking tusschen Holland en Belgie voorgeslagen zijn, ten gevolge waarvan geheel Limburg tegen geheel Luxemburg zou geruild worden. Hierdoor zou het bezwaar der weigering van de Nassausche agnaten uit den weg geruimd worden. Alsdan zou nog het punt van den Schelde tol overblijven. Aan eene hervatting der conferentien te London is, zegt men, niet eerder te denken, voor dat de zaak rijp is om afgedaan te worden.

— Volgens berigten uit Rome, heeft de val van den Spaanschen minister *Zea-Bermudez* aldaar eenen zeer smartelijken indruk te weeg gebragt; want zoo lang hij nog aan het hoofd van het Spaansche ministerie stond, vleide men zich te Rome met de beste verwachtingen voor de toekomst der kerk.

— Uit Egypte wordt gemeld, dat Mehemed-Ali thans werkelijk besloten heeft om niet alleen den ganschen Hedschas, maar ook de rijke provincien van Yemen aan zijnen schepter te onderwerpen. Twintig duizend man, meest geregelde troepen, zijn in het begin van December derwaarts op marsch gegaan. De verovering van de kusten der Roode Zee zal wel geene groote inspanning vereischen; doch moeijelijker zal het vallen, verder landwaarts in te dringen, en de krijgshaftige stammen aldaar ten onder te brengen.

— Aan den *Courrier Belge* wordt uit Rouveroy in Henegouwen dd. 6 Maart het volgende gemeld: Een ontzettend voorval heeft onze gemeente in de grootste ontsteltenis gedompeld.

Gisteren, ten 6 ure des avonds, kwam de Heer H..., Geneesheer van dit dorp en sedert lang aan sterken drank verslaafd, in eenen staat van volkomen dronkenschap van Bergen aan. Hij ging niet regtstreeks naar huis, maar eerst naar eene herberg, minder om te drinken, dan om zich te droogen, doordien hij doornat was; zijnde hij, zoo als men later vernam, onderweg in eene sloot gevallen, waarin hij zeker zoude omgekomen zijn, zoo men niet tijdig tot zijne hulp toegeschoten was. Hij ging dus nu zeer digt bij het vuur zitten; doch naauwelijks was er een vierde uurs verloopen, of hij hief een vreesselijk geschreeuw aan. Er was niemand te huis dan de mulat Zami, sedert eenigen tijd bediende in die herberg. Deze schoot toe, en zag den Heer H... geheel in vlammen staande; hij vatte hem aan bij hetgeen hij nog aan kleederen aan had, sleepte hem buiten de kamer en ging vervolgens hulp zoeken.

Daar de hulp ongelukkiglijk verwijderd was van de kom der gemeente, verliepen er tien minuten eer die hulp kwam, te laat om het ongelukkige slagtoffer zijner onmatigheid aan zijn vreesselijk lot te onttrekken, te laat zelfs om den brand te blusschen, die het geheele huis bedreigde. Zami had namelijk in zijnen schrik den Heer H..., bij de schuur geworpen, aan welke zich de vlam der brandende kleederen mededeelde. Ontbloot van de noodige middelen om den brand tegen te gaan, was men genoodzaakt bijna werkeloos aanschouwer te blijven van de verschrikkelijke wijze, waarop dezelve om zich heen tastte. Het lijk van den Heer H... werd teruggevonden, bijna tot asch verbrand.

AANTEEKENINGEN

BETREKKELIJK DE

Nederlandsche W. I. Bezittingen.

§ 16.

1713—1740.

Na het kostbare bezoek van CASSARD, van welker tijd nog eenige paskwillen en saterieke verzen op de verdediging van *Curaçao* aanwezig zijn, nam dit eiland weder in bloei en welvaart toe; geene merkwaardige gebeurtenissen [illegible] voor en hetzelve bleef eenen geruimen tijd van groote rampen verschoond.

Echter werd hetzelve in het jaar 1738 door rampzalige binnenlandsche twisten en verdeeldheden, tusschen de Curaçaosche burgers ter eenre, en de hier aanwezige marine-officieren ter andere zijde, in de grootste onaangenaamheden gewikkeld. Men vindt van deze omstandigheden eene kleine bijdrage in eene der Curaçaosche Couranten, zijnde, volgens het daarbij vermelde, uit een oud handschrift overgenomen.

Onder de burgers in deze twist betrokken, worden opgenoemd, H STORCK, Kapitein van de Burgerij, deszelfs schoonzoon P. DIEDENHOVEN de Commissaris J LULLS, verder ... SPECHT, N. ELLIS, H. PL[illegible]R, J. VERMEULEN, J. STOEL, J. DE GOIJER, F SEMEREL, C B[illegible]RCH, en deszelfs beide zoonen.

Onder de contrapartij bevonden zich den Kapitein ter zee E. DE PETERSON, kommanderende 's lands schip van Oorlog *de Beschermer*, hier in de haven liggende, benevens den Kapitein S VERSTEVEREN en den kommandeur VAN NIMWEGEN.

Het schijnt dat de officieren der marine vermeenden, dat hem van wege de burgers niet de eerbewijzen gedaan werden die hun toekwamen en dat de burgers daarentegen van gedachten waren dat deze officieren zich te veel regt aanmatigden en de inboorlingen met minachting behandelden. Daarbij voegde de Gouverneur VAN COLLEN zich, tot groot nadeel der andere, aan het hoofd der eene partij, waardoor de wanorde vermeerderde en de twistende partijen handgemeen deed werden. Zoodat de Staten Generaal den Heer VAN COLLEN, uit deszelfs betrekking ontsloeg, en hem als Gouverneur door den Heer JAN GALES deed vervangen; dan deze had de onvoorzigtigheid, zich onmiddelijk aan het hoofd der andere partij te stellen, zoo dat, in plaats van de gemoederen tot bedaren te brengen, en de partijen te bevredigen, de ongenoegens in hevigheid toenamen.

Bij verschillende gelegenheden dat genoemde zeeofficieren en burgers elkander aantroffen, hadden zij met elkander bitsche en beleedigende woorden gewisseld; onder anderen [illegible] de kommandeur P. DIEDENHOVEN toe, [illegible] elkander zonder groeten waren voorbij gegaan, met de uitdrukking: « Verdoemde buff[illegible], waarom groet gij niet een fatsoenlijk man als gij hem voorbij gaat?" terwijl hij zijne rotting opbeurde en dreigde P. DIEDENHOVEN te slaan. Op den 1sten September 1739, toen gemelde personen in de herberg van zekeren ARENTSZ waren, steeg de verbittering tusschen hen zoo hoog, dat zij van woorden tot daden kwamen, zoo dat de kommandeur en de kommissaris LULLS elkander aanpakten, waarbij LULLS te kort schoot en duchtig geklopt werd. « Zoo," zeide VAN NIMWEGEN, « zal ik u kanailles allen betrekken, en de armen en beenen aan stukken slaan."

LULSS werd echter door de andere burgers ontzet die den kommandeur aanvielen, hem de pruik van het hoofd trokken en hem op zijne beurt geduchtig toetakelden. De kommandeur vlugt nu terstond naar boord van den *Beschermer* en riep het scheepsvolk tot zijnen bijstand in; dadelijk hierop kwamen de kapiteins DE PETERSON en VERSTEVEREN met een groot gedeelte van het bootsvolk aan wal, gewapend met dikke stokken, om wraak te nemen over de beleediging, welke den kommandeur was aangedaan.

Toen de burgers welke in de herberg waren, het bootsvolk gewapend zagen aankomen, na

men zij de vlugt in het huis van PLIER in de *Heerenstraat* en sloten deuren en vensteren toe. — De kommandeur welke, uithoofde zijner ondergane mishandeling, van woede ziedde, riep uit tot zijne manschappen: „breekt de deur open en slaat maar alles dood wat in huis is!" De deur werd ook verbrijzeld, en het bootsvolk drong het huis in en de personen, welke hierin waren, namen de wijk naar boven en verdedigden zich met degens op de trappen. Een der burgers, C. BERCH genaamd, welke zich bevond op de gallerij van het aanlendende huis, had zich van een geweer voorzien, met grosse hagel geladen, en schoot het onder het scheepsvolk af, waardoor kapiten VERSTEVEREN en een paar anderen gekwetst werden, hetwelk oorzaak was dat de verbittering nog hooger steeg, zoodat zonder de tusschenkomst van eene gewapende magt, zeker eenige personen het leven er bij zouden hebben ingeschoten.

De kapitein der burgerij had, zoodra het bootsvolk aan wal was gestapt, alarm doen slaan; waarop de burgers terstond hun geweer hadden gehaald en het bestormde huis ter hulpe snelden: het scheepsvolk deze overmagt op hun ziende aankomen, nam de vlugt, en begaf zich weder aan boord, waardoor gelukkiglijk verdere onheilen werden voorgekomen.

De gebeurtenis is thans door den stroom des tijds te verre van ons afgevoerd, om te kunnen beslissen aan welke partij het meest gelijk of ongelijk gelegen was: zeker is het met deze twist gegaan als met vele andere, waarin elk der partijen op zijn regt blijft staan en niets wil toegeven; langzamerhand wordt de vijandschap vergroot, tot dat de verbittering ten toppunt stijgt, en men zijn pligt over het hoofd ziet, slechts luisterende naar zijne getergde driften; ook hebben hunne Hoogmogenden geene beslissende uitspraak ten voor- of nadeele van eene der partijen gedaan, want in het groot Plakaatboek vinden wij, dat er ten dien tijde van wegens den Staten Generaal der Vereenigde Nederlanden, eene afkondiging gedaan is, waarbij zeer naauwkeurig omschreven worden de eerbewijzen die 's lands oorlogs-vaartuigen te *Curaçao* moeten aangedaan worden, en waarbij alle verschillen tusschen de zeekapiteins en burgers, als vernietigd verklaard, en beschouwd worden als nooit bestaan te hebben.

Omtrent deze gebeurtenissen vindt men eene vrij breedvoerige beschrijving, in het werk, getiteld, *Het ontroerd Holland.*

Het gedrag van GALES had dan ook ten gevolge, dat hij in het jaar 1740, door den Heer J. FAESCH afgelost werd, die het gelukte de gemoederen weder tot rust en bedaren te brengen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten, van *Amsterdam.*

Idem, het Nd. Amr. Schip *William and Henry*, Kapt. George Wm. Pearce, van *Gloucester.*

ADVERTENTIEN.

PARAMARIBO, 21 *April* 1834.

De lijst der Contribuanten voor de Schutterij alhier, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt van wegen den Raad van Administratie, de belanghebbende hiervan kennis gegeven, ten einde dezelve het door hun verschuldigde ten kantore van den Kapitein Kwartiermeester komen aanzuiveren vóór den *laatsten* Junij van dit jaar, alzoo na dien dag, door den Bode des Krijgsraads, diegeene ter betaling zullen gesommeerd en verder geexecuteerd worden, welke alsdan het door hun verschuldigde nog niet hebben aangezuiverd.

De President van den Raad van Administratie der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.
Majoor.

(18852) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, over *zes* weken, de dag nader te bepalen, publiek doen verkoopen:

Een *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder L^{a}. A. N°. 10; aankomende den Boedel JOHAN BERNARD WURMB.

Paramaribo, den 23 April 1834.

De Scriba bij de Commissie voorn^{d}.,
R. GOLLENSTEDE.

(17115) Wordt bij *publieke inschrijving*, te KOOP aangeboden (mits goedgekeurd wordende), van de Plantagie *Bodenburg* voor ½ aandeel, aankomende F. H. BURGGRAAF:

plus minus 2000 ℔ Heele, } KOFFIJ.
» » 300 » Gebroken }

De monsters zijn te bezigtigen ter Griffie van het Geregtshof alhier, alwaar de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 28sten dezer, des morgens ten 9 uren, wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worde geopend.

De Kooper zal moeten betalen voor ieder baal *f* 1,10.

Paramaribo, den 24 April 1834.

C. W. BOONEN,
c. s. Sequester.

(19603) De PLANTAADJEN *LELIENDAAL, VLUGT en TROUW* en *FACKERTSHOOP*, allen gelegen in de Kolonie *SURINAME*, op den 23sten December des Jaars 1833, te *AMSTERDAM* publiek geveild en opgehouden, blijven tot den 1sten SEPTEMBER des Jaars 1834, *UIT DE HAND TE KOOP.* — Informatien te bekomen te *AMSTERDAM*, bij de Heeren RODOLPHE LE CHEVALLIER en PIETER PORTIELJE Abr.

Paramaribo, den 24 April 1834.

(19604) In de Maand JULIJ des Jaars 1834 (den dag nader te bepalen), zal in deze Kolonie, *en detail*, worden verkocht, de GRONDEN en GEBOUWEN der PLANTAADJE *CROMMELINSGIFT*, in deze Kolonie gelegen, met de SLAVEN, MEUBELEN, GEREEDSCHAPPEN en verdere TOEBEHOOREN. Blijvende dezelve Plantaadje *cum annex*, inmiddels *UIT DE HAND TE KOOP.* Informatien te bekomen bij de Heeren A. VAN MEERTEN *qq.*, L. THIJM *qq.*, JAN DE JAGER Ez. *qq.* en C. F. MARQUARD *qq.* alhier.

Paramaribo, den 24 April 1834.

D. Pret, geb. Burger,

wonende aan de *Noorder Kerkstraat*, N°. 170, recommandeert zich in de gunst van het Publiek en presenteert te *koop* aan:

Boter; zoetemelksche-, komijne- en zwitsersche Kazen; Hammen; Aardappelen; groene Erwten in pullen en in zakjes; rook- en pekel Spek; madera- en roode Wijn in kisten, vaten en bij het dozijn; rijnsche Wijn; wit en bruin Bier; Seltserwater; Likeuren in soorten; Brandewijn; Jenever in dubbelde en enkelde kelders; Wijn Azijn in pullen; Krenten, Rozijnen, Pruimen en Amandelen in stoopen; wit en blaauw Aardewerk; stoffe en merinosse Dames en Kinderen Schoenen; mans en vrouwen Kousen; fijne Linnens; Osnabrugsch; Calicoo's in soorten; gebronsde Hanglampen; Parasols, en vele andere Goederen meer.

Paramaribo, 22 April 1834. (18843)

(18821) ☞ *BESTE AARDAPPELEN*, de opregte *Zeeuwsche* in smaak evenarende, te bekomen bij

H. P. VAN MARK.

(17082) JETJE van FRIDERICI, als *Testamentaire Executrice* van den Boedel wijlen den Heer FERDINAND JOHAN NEPROMENUS HOEN, verzoeken alle degenen, welke vermeenen eenige deugdelijke vordering ten lasten gemelde Boedel te hebben, zoo spoedig doenlijk, de rekeningen in *blanco* bij haar in te zenden; alsmede alle degenen die aan gemelde Boedel verschuldigd zijn, hun verschuldigde te voldoen.

Voorts zullen op aanstaande Dingsdag den 6den Mei e. k., om 9 uren, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht, de NAGELATENE GOEDEREN, bestaande in eenige MEUBELEN; alsmede eene Negerin, genaamd FANNY.

Paramaribo, den 24 April 1834.

(19605) ☞ In de Courant van den 23sten dezer, is *abusivelijk* geadverteerd, door den Vendumeester J. E. LYONS, om te worden verkocht den Neger OTTO, van de Plantaadje *la Poule*; moetende zijn: voor rekening van den Heer M. A. THURKOW.

(18862) A. T. KRUIJTHOFF vertrekt.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam:

Het Kofschip Hendrika, Kapt. Klaas B. de Weerd. — Adres bij Gebr. Reyns. — Sluit 26 April.

Het nieuw vertimmerd gekoperd Tweedeks Barkschip Atalanta, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebr. Reyns. — Sluit 5 Mei.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Paramaribo, Kapt. Klaas Spiegelberg.— Adres bij Geb. Reyns. Sluit 10 Mei

Het gekoperd Kofschip de Gebroeders, Kapt. P. C. Sorgdrager.—Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 22 April.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip de Fama, Kapt. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 5 Mei.

Het gekoperd Tweedeks Pinkschip de jonge Willem, Kapt. Gerardus van Meedevoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 8 Mei.

Het gekoperd Tweedeks Freeatschip Catharina Anna Helena, Kapt. P. H. Bos. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 15 Mei.

Het gezinkt Schooner Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. H. K. Dekhuis. — Adres bij Leijsner & Scheffer. — Sluit ultimo April.

Het gekoperd Tweedeks Pinkschip de Vriendschap, Kapt. Doeke Gerrits Docksen. — Adres bij J. L. Gellcé.

Naar Rotterdam:

Het gekoperd Schooner Galjootschip Margaretha, Kapt. Hendrik Hagers. — Adres bij van West & de Hart. — Sluit 26 April.

Het gekoperd Bargatijnschip Guyana, Kapt. F. Popken. — Biedt deszelfs Bodem aan ter inlading van Koffij en Katoen. — Adres bij van West & de Hart. — Sluit medio Mei.

Naar Middelburg:

Het gezinkt Brikschip Agenoria, Kapt. Wi van der Kolff. — Adres bij Leijsner & Scheffer. Sluit 26 April.

Naar Gloucester:

De N. A. Brik Restitution, Kapt. R. Stanwood. — Adres bij M. A. Keijser.

Naar Boston:

De N. A. Brik Fox, Kapt. C. Saunders. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.